

RAMON ERRA | Autor de *Far West Gitano* (Empúries)

“Els gitanos preserven la seva cultura però s'adapten allà on van: són porosos”

Ramon Erra (Santa Eulàlia de Puig-Oriol, 1966) ha publicat la novel·la *Far West Gitano* amb la qual ha guanyat el premi Marian Vayreda de 2014 d'Olot. Amb un aire de 'road movie', el relat el protagonitza una família de gitanos que es llancen a la carretera en un intent de recuperar l'essència nòmada de la seua cultura. Una de les destinacions serà les terres de Lleida.

Aquesta història és una 'road movie' gitana?

La podríem qualificar així. Però l'aventura es podria fer amb gent paia que si intentessin una vida nòmada es trobarien amb les mateixes dificultats.

No som tan diferents, doncs.

Aquesta necessitat de moure's i anar més enllà, de no estar satisfet i buscar una cosa nova, és vella com la humanitat, però la majoria dels pobles són més sedentaris. Els gitanos l'han mantinguda més enllà.

El missatge del protagonista, el Ramonet, és que es pot ser feliç amb molt poc?

És una altra de les lectures: ens compliquem la vida amb coses supèrflues, amb el desig de posseir. Ells es paren en un prat, s'estiren i fan una mica de barbacoa i això els dóna felicitat: no només perquè ho havien fet els seus avantpassats, sinó perquè les

coses senzilles donen benestar.

Ha fet una immersió en una cultura tan marcada com la dels gitanos. Els ha entès?

M'hi he acostat, però no puc pas dir que els he entès del tot: ells tenen la necessitat de preservar la seua cultura, però s'adapten allà on van, són porosos.

En aquest viatge venen cap a Ponent.

L'essència del viatge és l'oest. Cap a l'est hi ha mar! Però quan arribes a la plana et dóna un escenari perfecte per l'acció. I més enllà, els Monegres. És com un western contemporani. A més, Lleida és un lloc de comunitat gitana important, i els faig reunir.

Què és ser gitano?

Quan tu li preguntis això a un dels membres de la comunitat et donarà una resposta i quan li preguntis a

un altre, una altra. Al final, el nexa en comú és que el seu pare o la seva mare ho eren. Però la identitat roman intacta, malgrat el concepte diferent.

Vostè també és viatger.

Sempre m'ha agradat, crec que també tinc un esperit nòmada. Està lligat a una certa idea romàntica de la vida, però a l'hora de la veritat també està bé en un lloc fix... a les novel·les solem projectar-hi dèries que potser són irrealitzables.

La necessitat de moure's, no estar satisfet i buscar una cosa nova, és vella com la humanitat